

Oppepper

Thuis of op je werk, een Oppepper maakt je sterk

Nummer 19:7

Stralend licht

De atheïst liep samen met een gelovige man over straat en deed zijn uiterste best om het geloof in een God die je niet kunt zien te ondermijnen. “Ik begrijp niet hoe jij, toch een redelijk denkend mens, maar blijft geloven in die bijbelse onzin. Er is nog nooit één wetenschappelijk bewijs geleverd voor het bestaan van God.”

De gelovige man schudde zijn hoofd. “Dat wil niet zeggen dat er geen God is.”

De atheïst antwoordde spottend. “Tuurlijk wel. Jouw geloof doet niets voor je. Je hebt precies dezelfde problemen als ik. Er is geen enkel verschil tussen ons, dus waarom zou ik dan moeten geloven?”

“Geloof is niet zichtbaar. Het is geestelijk.”

“Allemaal kletspraat,” antwoordde de atheïst weer. Toen ze verder liepen zagen ze op de straathoek een dakloze man die de voorbijgangers om een aalmoes vroeg. Er verscheen een glimlach op het gezicht van de atheïst. Hij kreeg een idee. “We zullen het eens wetenschappelijk testen,” zei hij. “Laten wij eens kijken aan wie die bedelaar geld vraagt. Bedelaars weten heel goed bij wie ze de meeste kans maken op een paar muntjes. Als God zo goed is als jij zegt en in jouw hart leeft, zou zo’n bedelaar dat zeker moeten zien.” De atheïst zette direct zijn aardigste gezicht op en liep zo uitnodigend mogelijk op de bedelaar af terwijl hij zijn metgezel naar de zijkant drong.

Toen de atheïst voorbij kwam reageerde de bedelaar nauwelijks op hem. De atheïst keek de man zo uitnodigend mogelijk aan, maar de bedelaar verroerde zich niet. Toen stak hij opgewonden zijn hand uit, reikte voor de atheïst langs en zei met luide stem: “Mijnheer met het gezicht van een engel. Heeft u misschien wat geld voor mij?”

Jezus zei in de Bergrede dat wij zó zouden moeten stralen dat men God in ons herkent en zo zal gaan begrijpen dat God ook van hen houdt. Hoe doen wij dat?

Er zijn veel manieren waarop wij ons licht kunnen laten stralen, maar een van de eenvoudigste manieren is wel door onze eigen geest.

Toen Mozes de berg af kwam nadat hij met God had gesproken bij het brandende braambos straalde zijn gezicht met warmte en licht. Dat geeft te denken. Natuurlijk zijn wij Mozes niet, maar toch straalt God ook van onze gezichten af en dan vooral als wij tijd met Hem hebben doorgebracht in stille communie met Hem samen.

Hetzelfde gebeurde met de moeder van de beroemde evangelist John Wesley. Die had meer dan tien kinderen. Met zoveel kinderen heb je ongetwijfeld niet veel tijd voor communie met God. Maar elke dag na het eten sloot ze zich af in haar slaapkamer om daar alleen een uur met God door te brengen. Na haar gebedstijd straalde ze, en was de rust en vrede van God voor iedereen voelbaar. Terwijl ze nooit gepreikt heeft, nooit een boek schreef of er op uit trok om mensen tot het geloof te winnen wordt ze door velen gezien als de moeder van het protestantisme door haar beroemde kinderen, Charles en John Wesley.

Dwight Moody had gelijk toen hij zei: “De enige Bijbel die de wereld leest is de Bijbel gebonden in schoenleer.” De Bijbel zijn wij. Niet noodzakelijkerwijs door ons preken, maar vooral door onze geest, als die straalt met de warmte en de liefde van God. En daar hoeven we niet eens veel voor te doen. Dat gebeurt vanzelf, als we ons terugtrekken bij God en ons door Hem laten vormen en kneden.